

רע"פ 994/20 - ציון צבר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 994/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ציון צבר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק עפמ"ק 36758-12-19 מיום 24.12.2019 שניתן על ידי כב' השופט א' הימן

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו (כב' השופט א' הימן) בעפמ"ק 36758-12-19 מיום 24.12.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בהרצליה (כב' השופט ש' איזקסון) בתיק 57265-07-19.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 27.11.2017 נרשם למבקש דוח על כך שחנה בניגוד לחוק, בגינו נדרש לשלם קנס בסך 100 ש"ח. בהמשך, נשלחה לכתובתו של המבקש הודעת תשלום קנס בדואר רשום אשר על פי רישומי העירייה, הגיעה לכתובתו. בקשתו של המבקש לביטול הקנס נדחתה, ובהמשך דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את בקשתו להישפט משהוגשה כשנה לאחר שנודע למבקש על קיומו של הקנס.

המבקש ערער על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים לבית המשפט המחוזי. בית המשפט דחה את

ערעורו תוך שקבע כי טענתו לאכיפה בררנית נטענה בעלמא; כי אין ממש בטענתו לפיה יש לראותו כנכה שחנה בניגוד לחוק בשל מצבו הבריאותי אף שלא החזיק באותה העת תו נכה; וכי לא מצא צידוק להגשת הבקשה להישפט בשיהוי, כך גם באשר להגשת הערעור, שהוגש כארבעה חודשים לאחר מתן ההחלטה בבית המשפט לעניינים מקומיים. משסבר בית המשפט כי לא היה בסיס להגשת הערעור, השית על המבקש הוצאות משפט בסך 1,500 ש"ח.

נימוקי הבקשה

2. המבקש שב על נימוקיו וטוען כי לא התקיימה חזקת מסירה בעניינו; כי מתקיימת אפליה ואכיפה בררנית בין תושבי עירו; וכי חיובו בהוצאות פוגע בזכות הגישה לערכאות.

דיון והכרעה

3. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 817/20 ברגמן נ' עיריית תל אביב(18.3.2020), (להלן: עניין ברגמן)). בענייננו, הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטי של המבקש, ומשלא עומדת באחת מהעילות המנויות אינה מצדיקה התערבותו של בית משפט זה.

בית המשפט המחוזי נדרש לטענתו של המבקש באשר לאפליה ואכיפה בררנית, וכמותו, גם אני סבור כי אין לה כל בסיס. טענתו של המבקש ביחס לחזקת המסירה אינה ממין העניין מקום בו בקשתו נדחתה בשל השיהוי הרב בהגשתה, וממילא, חזקת המסירה התקיימה בעניינו בהתאם לתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, כעולה מהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים. אשר לסוגיית חיובו של המבקש בהוצאות, נדרשתי לכך בעניין ברגמן, ואיני מוצא כל פגם בקביעתו של בית המשפט המחוזי.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו באדר התש"ף (22.3.2020).

ש ו פ ט